

Men jeg kan forstå på fru Margrete Auken, at man stadig væk kan nå at få en revidering af den aftale, SF har indgået med regeringen den 20. januar. Det ser jeg frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 165: Forslag til lov om en børneombudsmand.

Af Bruno Jerup (EL) og Søren Søndergaard (EL). (Fremsat 31/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

De overordnede tanker, der ligger bag lovforslaget, er ønsket om at styrke børns rettigheder, at sikre, at børns interesser tilgodeses i samfundsudviklingen, og at børn har mulighed for at få råd og vejledning.

De tanker er jeg helt enig med forslagsstillerne i. Det er nogle meget vigtige overvejelser, når det drejer sig om børns vilkår.

Men det er da også netop de tanker, der blev helt centralt placeret, dengang opgaverne for Børnerådet blev beskrevet og defineret, og det er de hensigter, der ligger bag Børnerådet, der blev nedsat den 1. juni 1994 efter en regeringsbeslutning.

Børnerådet er et uafhængigt og tværfagligt sammensat råd, der efter sit kommissorium skal fremme børns rettigheder og interesser i samfundet. Rådet er nedsat for en 3-årig forsøgspe-

riode, og dets virksomhed vil blive evalueret ved forsøgsperiodens udløb.

På denne baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget om en børneombudsmand, der ifølge forslaget skal varetage en række af de samme opgaver, som det nedsatte Børneråd netop skal varetage.

Jan Petersen (S):

Enhedslistens forslag om en børneombudsmand kan ikke få Socialdemokratiets støtte i dag. Det er ikke, fordi vi ikke sympatiserer med forslaget med de intentioner, der er i det, for det gør vi. Vi har da også selv tidligere beskæftiget os med behovet for en børneombudsmand.

Men en væsentlig del af det behov mener vi nu er dækket af det, som Børnerådet skal beskæftige sig med, og der er også i kommissoriet for Børnerådet taget højde for mange af de intentioner, som ligger i Enhedslistens forslag.

I den sammenhæng synes vi, forslaget er unødvendigt. Vi har nu en forsøgsperiode på tre år med Børnerådet og må så se, om det ikke opfylder den del af lovforslagets intentioner.

Så er der det andet i forslaget, som er noget mere besværligt at gå til, og det drejer sig om en sådan børneombudsmands mulighed for at tage imod deciderede klager. Dermed begynder forslaget at ligne en ombudsmand mere ved siden af den eksisterende ombudsmand, i og med at det er en ombudsmand valgt af Folketinget og en ombudsmand, der kan beskæftige sig med egentlig klagevirksomhed.

Uden at jeg ved denne lejlighed vil gå ind i en egentlig, detaljeret debat om, hvordan sådan noget i givet fald skulle være udformet, vil jeg sige, at den debat finder vi i Socialdemokratiet mest er egnet til at blive ført i forbindelse med forslaget om udvidelse af Folketingets Ombudsmands arbejdsopgaver. Det forslag har jo været til første behandling, og der må i øjeblikket være drøftelser om det, og derfor vil jeg anbefale, at såfremt der er ting, der kan rejses i den sammenhæng, så gør Enhedslisten det.

Jeg vil da også selv søge at følge med i, hvordan den sag udvikler sig.

Så er der endelig et tredje element i lovforslaget, som jeg har bemærket, og det er, at denne børneombudsmand skal være høringsorgan, og man gør i øvrigt også i bemærkningerne opmærksom på, at man fra Enhedslistens side ønsker at få udarbejdet en egentlig børnepolitik.